

תפ (ירושלים) 2202-04-21 - מדינת ישראל נ' גומעה רשק

ת"פ (ירושלים) 2202-04-21 - מדינת ישראל נ' גומעה רשקשלומו ירושלים

ת"פ (ירושלים) 2202-04-21

מדינת ישראל

נגד

גומעה רשק

בית משפט השלום בירושלים

[16.11.2025]

כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן

גזר דין

תמצית השתלשלות העניינים

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של תמיכה בארגון טרור והסתה לאלימות וטרור. כפי שתואר בהכרעת הדין, החל משנת 2014 ועד לחודש ינואר 2016 פרסם הנאשם בחשבון הפייסבוק בו החזיק 18 פרסומים בהזדמנויות רבות, ובפירסומים אלו קריאות למעשי אלימות וטרור כנגד אזרחים וכוחות הביטחון או דברי שבח, אהדה, עידוד, תמיכה והזדהות כלפי המעשים שפורטו וכלפי עושיהם. במסגרת זאת הנאשם פרסם דברי שבח, אהדה ותמיכה בארגון החמאס לרבות הזרוע הצבאית גדודי עז א-דין אל-קסאם, בארגון החזית העממית ובארגון חיזבאללה והעלה תכנים אשר זכו לחשיפה ואשר היוו במה גם לאחרים אשר הביעו את תמיכתם באופן גלוי באמצעות סימני חיבוב (Like). הנאשם כמנהל ויוצר של חשבון הפייסבוק שלט בכלל התכנים שפורסמו, בתגובות לפרסומים, והיה ביכולתו למחוק תגובות ולחסום עוקבים אך הוא לא עשה כן בשום שלב.

הנאשם כפר במיוחד לו, נשמעו ראיות והנאשם כאמור הורשע כפי שפורט בהכרעת הדין.

תמצית טיעוני הצדדים

המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ולמדיניות הענישה. המאשימה ציינה כי קיימת החמרה בענישה בעבירות מסוג זה לאחר 7.10.23 ויש לנקוט במדיניות ההחמרה אף באשר לפרסומים שפורסמו טרם מועד זה. המאשימה הפנתה את בית המשפט לעברו הפלילי של הנאשם ובו עבירות רלוונטיות לעבירות שבפנינו. עוד טענה המאשימה כי לזכותו של הנאשם לא עומדת הקלה של מי שהודה ונטל אחריות. המאשימה מסרה כי לקחה בחשבון את השיהוי וחלוף הזמן בהגשת כתב האישום. לאור האמור סברה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וביקשה להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים של מאסר מותנה וקנס כספי. המאשימה הציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

ב"כ הנאשם בטיעונו הפנה גם הוא לשיהוי הרב בין ביצוע העבירות לבין מועד הגשת כתב האישום, שיהוי שגרם לנאשם עינוי ועיוות הדין. הסנגור מסר כי המדינה, למרבה הצער, לא נתנה כל הסבר לשיהוי. הסנגור התייחס לזימונו של הנאשם על ידי נציג שרות הביטחון הכללי וטען כי מכלול הנסיבות מלמד על ניסיון "לגייס" את הנאשם, ניסיון אשר המשיך עד להגשת כתב האישום שהוגש כאשר הנאשם סרב להצעה זו.

הסנגור התייחס למתחמי הענישה וטען כי המתחם אותו הציגה המאשימה אינו נכון. לטענתו מתחם הענישה צריך להיקבע על פי החיקוק בו הנאשם הואשם והורשע דהיינו עבירות בניגוד לפקודת מניעת טרור ובניגוד לחוק העונשין ולא לפי המתחמים הנהוגים בהתייחס לחקיקה הנוהגת כיום שהינה חוק המאבק בטרור. בהקשר זה הפנה הסנגור לפסיקה הרלוונטית לתאריכים בהם בוצעו מעשי הנאשם, ולמתחמי הענישה שנהגו באותה התקופה. לדברי הסנגור המתחם ההולם את מעשי הנאשם בהתייחס לתקופת ביצועם נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בעבודות שירות. בנוסף לאמור הסנגור טען כי בית המשפט רשאי לסטות מהמתחם הקבוע. הסנגור מסר כי העבירה האחרונה אותה ביצע הנאשם הייתה לפני 11 שנים כאשר היה בן 27 ומאז לא הורשע, כיום הנאשם בעל חברה המעסיק 15 עובדים, נשוי ואב ל 3 ילדים. לאור האמור לעיל סבר הסנגור שאין להטיל על הנאשם אף לא מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וביקש להסתפק בענישה של מאסר מותנה וקנס נמוך. הסנגור הציג אף הוא פסיקה לתמיכה בטענותיו והתייחס בדבריו לפסיקה אותה הציגה המאשימה.

הנאשם בדבריו אמר כי במשך השנים האחרונות נרדף על ידי השב"כ, ולדבריו נגרמו לו בשל כך נזקים אישיים. הנאשם תאר את מצבו העסקי והמשפחתי ותאר את הנזק שייגרם לו אם יישלח למאסר.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

אכן יש ממש בדברי הסנגור אודות שינוי החוק וגזירת עונשו של הנאשם בהתאם לחוק שהיה בתוקף בעת ביצוע העבירות ואולם רף הענישה שקבע המחוקק בצד אותן עבירות נותר על כנו. ובאשר למתחמי הענישה, כדברי הסנגור יש לתת את הדעת למתחמים שהיו נהוגים באותה העת יחד עם זאת התייחסויות הפסיקה באשר לשיקולי הענישה שיש לשקול, אף אלו שנאמרו לאחר החלפת החיקוקים, רלוונטיות גם לחיקוקים הקודמים בגינם הנאשם הורשע. כך לדוגמא נאמר "...בעבירות אשר בוצעו על רקע לאומני-אידיאולוגי הבכורה מסורה לשיקולי הרתעת הרבים והיחיד ושיקולי הגנה על שלום הציבור, על פני שיקולי ענישה אחרים ובהם נסיבות אישיות..." (ע"פ 8144/22 וכן ע"פ 5633/22). הערכים שנפגעו כתוצאה פרסומים אלו הנם השמירה על שלום הציבור ובטחונו, שמירה על הסדר הציבורי והצורך למנוע אלימות. מעשיו של הנאשם חתרו תחת שלטון החוק והסדר הציבורי והיוו סכנה ממשית ולפיה פרסומים כגון אלו יכולים להביא לפגיעות בנפש ובגוף. יתרה מכך הנאשם אשר פרסם מספר רב של פרסומים במהלך תקופה ביטחונית מתוחה נמנע מלמחוק את הפרסומים על אף שהיה ביכולתו לעשות כך. יש לקבוע אם כן כי מעשיו של הנאשם הינם ברף חומרה גבוהה.

עיון במדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מתחם העונש שנקבע על ידי בתי המשפט רחב ונע בין מאסר בפועל של מס' חודשים ועד ל 20 חודשי מאסר בפועל, וזאת אף טרם שינוי החוק (וראו לדוגמא: ת"פ 44918-12-14, ת"פ 44790-12-14).

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, מצאתי כי מתחם העונש ההולם לעבירות המדוברות, היקפן וחומרתן, נע בין מאסר בפועל בן 8 חודשים ועד למאסר בן 18 חודשים.

קביעת העונש המתאים

לולי המשקל שניתן לשיהוי הבלתי סביר ובלתי מוסבר בהגשת כתב האישום היה מקום למקם את העונש המתאים לנאשם באמצעו של המתחם וזאת לנוכח שיקולים לחומרא וקולא. לחומרא יש לציין את עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם.

נתון נוסף לחומרא שיש לקחת בחשבון הינו הצורך בהרתעת הרבים מלבצע עבירות דומות. העבירות אשר הנאשם עבר קלות ביותר לביצוע, בעלות היקף חשיפה רב ביותר ומסוכנות פוטנציאלית רבה ביותר. צודקת המאשימה באמרה בטיעוניה לעונש כי "די באדם אחד שנוח להשפעה... ובעל מאפייני אישיות מסוימים על מנת להביא לידי מימוש את דברי ההסתה".

הנאשם לא נטל אחריות על המעשים ולא הביע כל חרטה. למותר לציין כי אין בכך נסיבה לחומרא ואולם בשל אי קבלת אחריות לא ניתן לשקול לזכותו הודאה באשמה, קבלת אחריות וחרטה.

לקולא יש לציין את דברי הנאשם אודות נסיבות חייו כעת. דברי הנאשם נתמכים במידת מה בעובדה כי העבירה האחרונה אותה ביצע הינה מלפני 12 שנים.

משקל משמעותי ביותר לקולא יינתן לשיהוי הקיצוני בהגשת כתב האישום, שיהוי אשר אף לא ניתן לו כל הסבר, ולו מזערי, מפי המאשימה. העבירות בהן הנאשם הורשע בוצעו בשנת 2014-2015 וכתב האישום הוגש בשנת 2021. הכרעת הדין ניתנה רק בשנת 2025 למעלה מעשור מעת ביצוע העבירות וזאת כאשר בית המשפט נאלץ לדחות מס' דיוני הוכחות וזאת במשך כשנה בשל אי התייצבות עדי תביעה אשר אף הוצאו כנגדם צווי הבאה וצווי מעצר. אמנם אין להלין כלל על המאשימה בקשר לעדים אלו והמאשימה עשתה כל שביכולתה להביא את העדים לדיונים ואולם בסופו של יום נגרם לנאשם עינוי דין.

לאחר ששקלתי את השיקולים כאמור לחומרא ולקולא אני סבור כי בשל השיהוי הקיצוני והלא מנומק יש לחרוג חריגה מדודה ממתחם העונש ההולם ועל כן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים.

א. מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה של 4 חודשים.

ב. מאסר לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. התחייבות על סך של 10,000 למשך 3 שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע. ההתחייבות הוסברה והנאשם הבין והתחייב.

ד. קנס כספי בסך של 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ו, 16 נובמבר 2025, בנוכחות הצדדים.